

maal, fordi hun er den første Kvinde, hvem der har været Tale om at give Indfødsret. Alt, hvad den ærede Ordfører i den Anledning videre har anført, og som altsaa var det, den sidste ærede Taler skulde have gjendrevet eller i alt Fald forsøgt paa at gjendrive, staaer til Dato uimodsagt. Det maa ogsaa være indlysende, at det ingenlunde er en tilfældig Omstændighed, at dette Spørgsmaal nu forekommer for første Gang, thi paa Grund af den meget store Liberalitet, hvormed den danske Lovgivning vinder Fremme, det til at besætte sig, til at erhverve fast Eiendom, til at erhverve Forsørgelsesret og til at drive saa godt som alle Næringer her i Landet, bliver der som særlig Gjenstand for Indfødsrets Meddelelse kun de politiske Rettigheder tilbage, og saadanne har Kvinden nu engang ikke hos os, og noget egentlig praktisk Forsøg paa at tilvende hende disse er, saavidt jeg veed, idetmindste endnu ikke hidtil forekommet hos os. Der bliver altsaa intet Andet tilbage, hvortil Indfødsretten kan give Kvinder Afgang, end det. Par Embedsstillinger ved Hoffet og maaskee ved Theatret, der kunne tilbeles Kvinder, og som begrunde Pensionsret; men om saadanne Stillinger er der jo for den paagjældende Person Vedkommende ikke Tale. Jeg skal derfor ikke forbyde mig i at paapege de specielle Momenter, der isaaftald maatte paaberaabes, og hvortil dog først og fremmest maatte høre, at der forelaa Noget, der var ganske analogt med det, der foreligger for en af de i Lovforslaget opførte Personer, nemlig et af den vedkommende Minister, under hvilken han fortæller, hittret Dnsse om at faae bortryddet den Hindring for at have den fulde Nytte af hans Tjeneste, der ligger i, at han mangler Indfødsret. Vi have altsaa her kun med det hele almindelige Spørgsmaal at gjøre, hvor det da maa erkjendes, at Indfødsretserhvervelse hverken for den Paagjældende eller for nogen anden Kvinde har nogen anden Betydning end i alt Fald en reent moralsk, som medførende en offentlig Hædersbeviisning, hvad der dog naturligvis ikke kan være Tale om i nærværende Tilfælde at tilstaae, hvor fortrinlig Vedkommende saa end kan være, og hvor hæderligt hun saa end kan have tjent

sit Brød som Gouvernante i afskillige respectable Huse. Det forekommer mig virkelig, at der af den sidste ærede Taler egentligt ikke er blevet anført nogen anden Bemærkning til Fordeel for at fastholde den forrige Gang vedtagne Beslutning end den ene Omstændighed, at den nu engang er tagen. Men vi have jo nu netop 3 Behandlinger, fordi det har viist sig, saalænge Verden har staaet, at der ved de Voteringer, som en Forsamling foretager, let kan see ligesamme Feiltagelser, og det saaledes er soleklart, at der maa gives Afgang til at kunne faae dem forandrede. Hvis den Indvending skulde være berettiget, som den ærede Taler i saa Henseende fremkom med, da maatte den føre til, at vor Grundlov forandredes derhen, at der kun blev een Behandling istedetfor tre. Det er jo en Feiltagelse, der fra Først af har bevirket, at den paagjældende Dame er bleven tagen med i Lovudkastet, den nemlig, at en Præst har troet, at hun ikke uden at have Indfødsret kunde komme ind i Slagelse Hospital eller Kloster, hvortil endvidere er kommen den Tilfældighed, at der her i Salen er et enkelt Medlem, som kjender hende, og som med megen Varme har anbefalet hende. Hvis derimod Alt, hvad der nu er givet, havde været givet fra Først af, saa vilde der rimeligvis slet ikke have været Tale om hende, fordi der da ikke havde foreligget noget som helst Motiv til at tage hende med, og naar der ved forrige Behandling blev taget den Beslutning at beholde hende i Lovudkastet, da maa jeg antage, at dette særligt har været begrundet deri, at det ikke har staaet tilfærelseligt klart for alle Medlemmerne, at der her kun tales om Meddelelse af politiske Rettigheder, der dog ikke kunne komme den Vedkommende tilgode. I ethvert Fald er der sjældent noget Tilfælde, hvor en Beslutning, der er tagen ved anden Behandling, med saa god Samvittighed vil kunne omgjøres ved tredie Behandling som det nærværende, hvor der jo kun var een Stemmes Forskjel. Idet jeg forbeholder mig at komme tilbage til det ærede Medlems almindelige Udtalelser, naar Spørgsmaalet om Lovens endelige Vedtagelse foreligger, skal jeg altsaa indstændigt anbefale, at man, selv om man ikke